ולמען לא תחסר כל כו הלנגו פה בטוח הם: אף התשובות אחר כבר נדפסו בס' בית אפרים להרב הגדול מוה' **אפרים זלמן** מרגליות זי"ע

שאלה ט

יין שרף שנשתן בחרמות אלו מן שישן ומנטלות שופל ומסמיקין אותן תחלה ואח"כ בנסלין מנקבין בזוהרה ועולה הכבל עד שהיוהה מוצא ויוצאת הזיעה דרך הסמפונות ואחרון ואחרון זיעה זו ביזהרה ומוצת ויוצאת זיעה זו דרך הסמפונות והוא היין שרף שנשתן בחרמות אלו אם יש בזה מכשול מיעון לו לאו:

תשובה אם כאמו לאחיר מעשנם לזיעה בעצלת אלו הם כדאמרי' כביכל מנרכין דף ל"ט בני דיוכבא דאמרי' ובפסחים דף קי"ד בני לין סופנין את הארבעים משום

פרלה ולא מל היוצא מן הזיעה ומנכים בנכבל וקאמר אחיי עשנו משום זיעה הבה בקר קדמוני בחל בדורו הריגים ל"ל שכתב בס' דרכי דיין שרף שנשתן ביין נסך לאו זיעה הוא הזיעה הוצאת מן הנשמה המצין הרי הוא כמשקין עצמן גם אין לחתיר מעשם הבסמן מחתיה שעשו ומרתיחו ומלך מעצמו ויריחו ומעמנו אחיי הרבנן כל ל"ל הל"ל נודע כי אם שבאחר מן הדגן אינו רשוי לאכלכל אדם כל"ל מוקנין אותו לחוריים והוי כאחר בעצלת בדמשמע כאותה שבוזה הוי לא נזכו הבנים בלשונות כלכל ולכל דהוי מיה ומיה זכינו לין הכבל ליכ' מאן מלא מלנכנן ואין לכל הבנים לא כתיב לכלה ומיה זכינו לין הכבל ליכ' מאן מלא מלנכנן ואין לאלמן דנני מאן שאני כיון דכתיב נפש לכנות לא הנותה כלתמרינן בשוב הכוונב ובלתמרינן בהם כתמהו ובתמו לא מאן מלא עונש לא מייב לא מלכנן אוכה בם שאי"ל כב הלא לאמרינן הזיזה מן המאן דזוקא מיהי דכתיב כלילה לא מייב כ"ל בם מבל מיהי כלא כתיב בוקי בלילה מחבוזה ומה הכבן לו בוכנים ומה מהבל מעבב בכבל זה לחנו לאמרינן הבנים מאי מלכנה לקנן ובין הבכנים מן מנילתן מבקרן מלא מוחים ומכנים לא מעלה מיכות בי"ב בתר מהבל לא הוי מעקרן מחוכן כלילה בלילה ומיה בלילה בלא מלכנה מלא מלא מיכות בי"ב בתר מבנים בל

בכלים מטייב כמי לחיטה וכהי מקול כשפר חמר מיטמא דמיים עכלה ושוד דסל מטמא מהם דכלים
הנחשים ומהם מה דגיבלה ומכלה ומכלה ומכלים לה לחיקונן בא מקליו מקבל ומאיר לא הוי עכלה
דמטיר לקרוביה מהדש דסל עכלה לקבל בהמה בהמה ובשיפא לחיקה לעיקא מכולהו כמה דמל ליכא מום
מריבה בהמה לחיקה מהדש דסל עכלה לקבל בהמה בהמה ובשיפא לחיקה לעיקא מכולהו כמה דמל ליכא מום
דמהמה שדיר מכולהו לה מרחם בתריקה ומטיפה ולכל לחייב בא ומאי דמקבל מכולהו לה מרחם מיכא מטמא לעולם
כבישול גמור מדיחה ומיכא יוצא מידי דופיא כי אכל מעיריה מיל לריחא כמן דעיריה מיכא מבטל
ובלי נמוסת מיכא מלא מיב כיא הוא ומיקר קרא מכשיל קלי אכל מעיריה ממטיר כמקלי
לא ובלי נמוסת מיכא מלא מיב כיא הוא ומיקר קרא מכשיל קלי אכל מעיריה ממטיר כמקלי
כתיב אכל מעיריה דמקל מדרש מיכא מלא נמיא ובדולה מזמא כיל בגמרא דיון הוי מיל
לרבא דאמר לי מכשיל ובלא קפיר דמתמא מיא הכל נמיא הוא דיש לדקרא כמן לאמרי
לעולם כי מה אכל מכשיל ובלא מעמא דהכי אמרי לי מעמא הוא מטמא מהר לא נמיא
הוא ואיכא מי מיים רבא מעיריה לאומא דומה דבלא ביבול לאכל מעמא בלא מיכא דקלי
לי מאי קאמר לי אם אכל מעיריה מהר ומה ומה לי בלא בלא ביבול לא ובלא מעמא דבא
בגמ' אכל מיא מיב כי נמי מלקמן מלקמן דמטמא מם מטמא לאחרים מם מטמא מדבריו
דהכמים לדמא ריא דמאר לעמוד מעמא מכל מבלין בקמה דבריו וכן פסים ביבולמני
מלמא מיל כי יוסה ולא כי מי מיכל כי מעיריה כי מפר דברי הכמים מהמלמא
אמר כי מי מפרים דברי מי מכלי נמוסת קלי מכן כמה בא מי מיל ומפיריהם
ביב לא לומרין דאמילו כלי נמוסת מעיריה לאומא בין מכלי מי מלא הלמון
ובריך הבנלה מלא אמרו מם ביבולמני מלאיה מלא מלא מלא מהלך מחמיר מלא מלא
לאמריכה כי מיל מעמא דמעמא דברי ר' מי מכלי נמוסת כלמא מיל ריש דכמר דכלי
נמוסת מיכא מלא מלא מלא מלאר מהלך מחמיר ואמו מעמא מל כמל הביבור מהבילו הרבנים
מלא מעמא מלא מלא מלא מלאר מהלך מחמיר ואמו מעמא מל כמל הביבור מהבילו הרבנים
מל

שאלה לה בני אדם כתוכחות בלשון מדם • ותפלות אלו רוב מפתיחה אלו אל מפתיחה אל שכר שטרות ושטרות שיעיון יגיעתן כל כשולם בי אזמיין לוחם אסר כפפה והנה לא ים מעמקו בכל מן המים ובמעמקים ים מני מיים אל מקום המוקם הזה • אל מקום אחר בפפה ובוכיכין סביב בעמיכים מזה מהן מן היון ומזה לו שהוא מבצל מן המעין הזעיים אלא שמקפיל לן מה לנו מעבר לנר אם מוכר בעיבים שעיון כלום אותלים בו כי דרך לעבר ביעבים שעוים ולא לעפות כבל מפעין לנר אם מוחר בעמות המבכר מפקיע אל • בקעון אל בעמות • בלשון:

תשובה נגלה להניח המבכר מבפה מעמי בעמים הם מעמים ספק דבנגון אלמי לם עיבנו בהם שעורים הם בלמי ספק בנגון הוא מן המעין ואיב מלאוביים • אל בהבי בעל ומפעים אמר בכל בעל ומפעים אמר בכל בעל ומפעים אמר בכל

ומ"ש כ"ש דמסור לחכמים בב"ח בדתורייתא ומ"מ בכל דלא בזה אסר זה דאין כאן חיתוך מעם ומ"ש ליה מלא בזרוע מבכלים יחד הוי בדתורייתא ומ"מ לעניין ומ"מ לעניין דף ל"ח תמרין הרי מתבטל דלא הוי טבוע מל"ל בלא מפק בדתורייתא ומ"מ לעניין דף ל"ח תמרין הרי מתבטל דלא הוי מיעוט בי קבין מל"ל מבירו יאכל כו' ופירשי"ו מ"מ מיעוט בטבורין דלא קאמר ליה דהוי ליה מין בטבורין מינו ובעיל כו' ופירשי"ו מ"מ מיעוט בטבורין דלא קאמר לפי שתמרה קב מל מעין בי' קבין מל מבירו אל מעורים יאכל הלה ומדי דבין בטבורין מינו הוא בכל מיעוט במרובה ע"כ הרי מבוטל דגם בטבורין מינו בטל כרוב וכבל דוכתי מיתתי המוס רמיה מהא מעמתא לענין ביטול לתיקורין בתוספתא פרק דף ל"ח ובכבורות מהמכרתי גם המם בטל בטבעת גופא כתבו מכאן מבלן נראה דהלכה כרבנן דמב"מ בטל הרי דמתמתא זו היתה מלינה הנכסתא ותכבר דרש"י מפרש מ"מ מעין בטבורין דלא קאמר בה בטבעת בל בטבעת דלא מבטל דמ"ל הרי מעין בטבעת מ"מ בטל דמ"ל דלא מתרינן בטבעת דמ"ל דלא מתרינן דמ"ל דלא מתרינן דמ"ל דלא מתרינן

בכלכות בעל הפוד לפמ"ג דק"ל כרי' דסבס כגילה פלגי הפרים והניחן פ"מ ר"ל דסבגלה בכרוות הניחן דהו מעבל בה ומחמה כגלה כולה ריד"ל ומה כפי דהוי בכרוות מקיפים מ"מ כיון שעבלה גם בכרוות לחיחבא המוקה ונקמן בני שמל ושמל לפבס עוד לחיה • ועוד בעבים כיחם עדיין לבעל הפרה ולהפבס כולו בולע מה מהי מה ומהלך בעבים מיחה היחם ל"ב בעיקר דעל בעל הפרה לבהיה לחיה גם בפרוה כגיבו הגדול ז"ל ר"ל לחייבי בכרוות ובבית בעל הפרה ולחיבבס מקחיה • וכזה מיוסב ב"כ מה מעקב"ו כ"י ז"ל בפ' הפרה דף מ"ו ד"ה מידע ודקה דבעבק הפוסל מכן כו' ולחמלה לא לחמיבן לוקמי' המוקה הכ"ן כ"י ז"ל בפ' הפרה דף מ"ו ד"ה מידע ודקה דבעבק הפוסל מכן כו' ולחיבבע הפוקה דכ"ן ומכן היה קדום לכן מ"מ לפיבס כגיבו הגדול יע לחמוה הבנים בחס בני מה לחיבו ניחן לוחב בכי כו' ומ"ל לפבס' לבעבס' הגיבו דוקה בכרוות הניחן לפיבוחו ל"ל וכל הפוסקים כחמו דבכרוה מעבל לחיבו בכרוות הכבים ולח"ב נוקמ"ה לחוקה • ועוד דלמוקמה' דבב לחי פבינה' דלא חלים מלחם בכרוות כ"ש בחוקה ולחיבו בולע מבק בכרוות לא לחיבבע לחוקה ומוכ"ל ד"מ"ם הפוסקים ז"ל בסם כ"י דבב כב לחי' ב"ל הטעם בני בעל כרוות לחמלמל ומכוס הכי דחה ז"ל דטעם כב לחי' חינו מכוס בכי ע"ין ד"ה ריבמ מה לחבא כו' • וכן מבחע מדבני הכב הגדול ז"ל לין כוחמם דבני בכוס בעל לא מהני חוקה ולחינו מ"ב כ"ש מכוס מבק בכרוות דל"ב בכיבא לחה לא בחיבה ביבך דל"ב לחיבו לחיבא מבק לא בחוקה לחיבו בכרוות הבעל לא בולע בכרוות הוי דלא בולע בכרוות הבעל לא ל"ב בחוקה לחיבו בכרוות הבעל לא בולע מבק בכרוות הוי מהני חוקה מ"ב דמבק בכרוות הבעל לא בולע מבק בכרוות הבעל לא בולע מבק בכרוות הוי

ומ"מ קבה לי עב מ"מ כ"י ז"ל דה ע"ב לפי זה מבק בכרוות לחוה לא מהני לחיב לחיבא חוקה בבבה לחיב לחה ליה לכ"ש כלל ס"ס לא בולע מ"מ לי ב"ד מ"מ והוי חוקה ובכל בבא חוקה ר"ב מעבס מבק בכרוות לא ע"ב לא מהני לחיבא חוקה בבכרוות לחיבא חוקה לחיבא ר"ב בכרוות לחיבא חוקה לחיבא ר"ב בכרוות לחיבא חוקה לחיבא ר"ב ב

חלק או"ח

א לבור שקרעו בפ"ש ובתוך הקריעה נמצא שחסר ידיעה שלימה אצריך להגי' אחת ולקרות מרחם הסדר ולברך :

ב קטל אחד רגו לבנות בה"ש וקנו קרקע לבנות ממנה לבינים ושכרו עבדים ל' שילבן להם לבינים די צרכם ונותנים לו מן קונם שכל אלף אם מותר להניח לעבדים לעבוד בשבת אם לא והעלה להתיר :

ג בדברי רש"י ותוספות בעירובין דף נמנו לפיל והולינן כו' :

ד מנים על ענין הגיל ובענין שתוה כפת לו בדבר אחר ובסוף התשובה שם בענין הגם שנמצא בו מן בשבת כמו גיעל :

ה בחמץ ידוע לי מהני ביטול *

ו מי שבשם עליהו לנבשו מיד כדי ליכנס לב"ה אם צריך לחזור ולברך :

ז יין מבשל שמביאים מהדיונות מוגרמה ולא מזהרו בו ממחץ ועוד שאלה בתוספות מגילה דף ז' ד"ה בתמרה לקרות והוא שאלה מבשם ל' *

ח תשובה על ענין הגיל :

ט יין ערף שעושין משיפון ושבולת שועל ומחמיצי לוחם חמלה ואח"כ מבשלין ביורה ומעבלה הכל עד שהיורה מזעת ויוצאת הזיעה דרך הסתמומות וזהו היין ערף שאומרים בתמידות חילו אם יש בזה משם מיעוד אם לא:(ונדפס בסוף הספר)

יוד ערבה שקלבה בירים הראשון של יבש אם מותר לטלטלה ולהניחה בלולב בו ביום ואח"ל אסור אם אל יום ראשון בשבת אם מותר ביום שני :

יא אחר הוליח מעקין מן הביות בשבת לאחר כלי ולא יבדק הכלי ואח"כ מצא גרעין מעה בכלי אם נאחר גם מה שבחניות :

יב שמרים של שכר שעבר עליהם הפסח ומתים אחר הפסח לאחר חביות שכר :

יג מה שנוהגין לרשן חלות דבש ביו"ט לשבל פרוסת המוציא אי שרי למעבד הכי .

יד מי ששבר דגים מבשר ובומנין מאלגין ומחיבים להמחיץ מדה ידועה מכל מסיבה אם מותר לקבל המדה בשבת ואם אסור מה תקנתו מה תקנתו שלא יפסיד השכר שלו :

טו מי שהגיע עירובי תבשילין בשבת ותבשיל כתאני ומצבר התבשיל קודם שהתחיל לבשל והשבת בשכר מה דינו :

טז בענין מי כל למ"ד יום אם צריכה להתענות בע"ב :

חלק יורה דיעה

יז בדין שותו ואת בכו בשבת מולין דף פ"ב במתני' דד' פרקים אמר ר' יהודא אימתי בזמן שאין לו ריווח :

יח בענין אבר המרולבל שנתבשל עם העוף או עם אבר בהמה ולא נאחך ושם קושיא על הרב מהרמ"י בי"ד סי' קפ"ד בהגיה ואם ראתה כל פעם בביאה ראשונה שאסר שבילה כו' ובדברי הלבוש ביו"ד סי' ל"ב :

יט תשובה לחלמידו המאון בשל ש"ך ז"ל בס"ם רביעו ירוחם דאין עירוי אופר בכלי נטושה אח"כ האור הולך מחתיו ועיין בש"ך סי' פ"ם דמו לתשובה זו שהביב לו רבו הגאון המחבר ז"ל : (ונדפס בסוף הספר)

ך עוף שנלעטו עם לבו והדיסולה כראוי ואח"כ חזרו ונלעטו בכלי שלים מעוקב ולבו בתוכו ונכבש בגיר ואח"כ נמצא הלב בתוכו והעוף שלם מה דינו :

כא בדין לטוקים ושאר פירות שהתליטו תולעים קטנים שקורין מילבין לאין מספר :

כב על ענין הגיל :

כג מי שהגיד לו שמועה רשקה ונהג שנה מ' ואח"כ נודע שהיתה קדושה אם ממויב להתחבל ושם נ"ב בענין שאלה של מילבין אשר בש' שלפני זה :

כד כלי של בשר בן יומו שבשלו בו מים ועירו המים אל כלי של חלב ב"י לו איסור מה דינו והמים היו מונח שהיר סולדת בו ושם נתבאר אם עירו של בשר רותח מה דינו :

כה בשר טריפה שנלה בשפוד והגיעותו אם בקערה שהיה אם נאחרה הקערה אם לא :

כו יין שנח עם כחב הכשר ונודע כי הי' מונח מעת הבציר עד היום בכים בוי במרתף שלוש פעמים לריח כיא לחלר הי' :

כז שאלה ותשובה מהגאון מוהרר שמעה ליצחאו מקיק ווילנאה בעפק המהוג שם אם כפי ריח יש בו היתר ואין בו מעשה ביבית :

כח תשובה מ"ז מהגאון המחבר ז"ל :

כט אשה שנאלה מרחה אדום על עד שלו ושלה מיבש לאחר אשתים והאיש יש לו כתב בשעת אשתים כאילו הוא מולא והאשה מרגשת כאב כו' ויש לה וופש וגם היא מעוברת :

למד בתולה שבגילו ומן נשואין ויקר מקרה שלא יכלה לבוא לבית לביה' ד' ימים קודם נשואין ולבשה ה' ימים קודם נשואין ושב אמרו לדשת הנשואין ליום שבילתה אם בריבה לחזור ולאמנות ולקיים אחרים כיון שרבו הנשואין או לא:

לא בענין פ"ם שאפשר לאחברר פ"י בדיקה מחכם אחר שכתב להגאון המחבר ז"ל :

לב בשאה שפבלה ואח"כ הרגישה ציון שפרשו מעוד הלבנה סביב הגשרן ופדיון לא פרשו רובן :

לג ראובן שנתפקר עם שמעון בשותפות בח"כ ובשבועה ואח"כ נשתתף גם לוי ואח"כ מחמת קשבה הלך ראובן ונשתתף עם יהודה בח"כ ובשמעון מובן ששבועתו קודמת ואין שבועתו ליהודה שלה כלל וראובן עשיב שלא בשבע רק להיות עמו שותף בלבד ולא עם לוי ב"כ :

לד פסק על איסור חדש שנוהג בזה"ז אף בשל עכו"ם :

לה בהכרים באיסור חדש ושכר שעורים ידוע שוורעים אחר הפסח ויש עכו"ם אריר שמבטל שכר מן ספק ישראל רק שיש ספק אם לוקח מעבר בניהם שעורים כי העולם לוקחים מכן דרך לעבר אם מותר לשתות השכר ונפרש בשעת הדפק שאין לחם מה לשתות ונדפס בסוף הספר

לו סלעות אבילות בדין קריעה על אביו ואמו ואחיו הקריעה ומהו איסור אלכסמדי :

לז ר"ש שמל ביום ה' ומת לו מת ביום ראשון אם יו"ט שני שלה למנין ז' ואמל שלה יו"ט של עצרת אז ז' של פסח שמל ביום ואז שנת שלחריו אם שלה לו לה

לח אבל על אבר קרובים והוא בבל בריש אז מוהל מהו ליכנס לבעודה מוך לע"ד יום:

לט אבל ביום שביעי שלו חל בשבת אימתי כלו ז' ימי אבילות שלו ואם מותר ללבש בשבת אבל מכובס כשאין מי שילבש אחלה :

מ מתן שכל יום שמת בו אבל ב' ימי הבשה אם צריך להתענות :

חלק אה"ע

מא בשור אהיים פו' ל' רווק שנשבו עליו עשרים שנה ואינו רוצה לישא אשה כו' *

מב אם בשור שיגון הגיל בענין אין מוכרין פ"ח אלא לישא אשה :

מג תשובת הגאון מוה' מענדל הלוי על תשובת המחבר הרפפא בשו"ת פי' מגן ד"ר ב' ותשובת הגאון עיין שם ומבר סיום התשובה :

מד בני שהתאוה תאוה עד שנפש בריאו :

קונטרס עגונות

מה עגונה מקיש פרוסטין בענין עד ל' במלחמה :

מו בענין עגונה תשובה לגאון מו' אברהם פגיל בענין רוצה הנשואה ובדין עגונים עפי עכו"ם מגלית ומבר סוף התשובה *

מז עגונה שבעיבו כלו של ההרוג שהוא של בעל האשה זו אם מיבשין לאשה ועין בשו"ת נתיבות בתרתי ס' כ"ח תשובה ראשונה של הגאון המחבר ז"ל בענין זה ושאלה לגאון בעל ב"ם ז"ל והביא הגיב על הבריו כאשר נדפס בשו"ת ב"ם והגאון המחבר חזר וכתב לו תשובה א :

מ"ח תשובת הגאון מה' מתן אלהיה ר"מ דקיק קרוקא בשאמ"ם מנלה עמוקות להגאון המחבר ז"ל על ענין מיבשין לאשה :

מט תשובת הגאון מו' אוריל מוהנו של הגאון בעל הלקת מחוקק להגאון המחבר ז"ל על ענין הגיל :

נון תשובה מהמחבר למהר"ן ז"ל :

נא מה אחר והגיב מהר"ן להמחבר ז"ל :

נב תשובה מהמחבר למהר"ן ז"ל ועיין בשו"ת פי' מ"ח בחלק מ"ם סי' כ' נדפס שם מה שאחר הגאון מהר"ן להגיב על תשובה זו :

נג בענין עגונה בס"מני כלים וקול ומגלית ומינו העבד בכים ועיין הפרים הגאון בעל מיים ז"ל בחבר יחו מתם והבהמנת הגאון מו' מנשה אלבוריא אשכנזיא ביומות דשוקת ישראלב שנת מ"ש לפ"ק :

נד בענין עגונה ובדות מפי עכו"ם מגלים ובענין מיפוש והכרח בבדיס :

נה תשובה מענין הגיל מהגאון מו' אברהם אביד בריסק בן הגאון בעל משאת בנימין ז"ל להגאון המחבר ז"ל :

נו תשובת הגאון המחבר לגאון מהרש"ל ז"ל בענין הגיל :

נז בענין עגונה שבעלה שחתר מדרינת פיהם והעידו עדים שהיה עמהם במחנה שקורין לאניי ומהרב בפיהם וגם היה לו פיעגים מפניו וגם בענין שהחזיק מכיר אינו מקוים:

נח בענין עגונה שהיה אים הולך משתעבד בשדה שבין הכפרים ושוב נמצא הרוג והכירוהו בחלון ומלבושיו :

נט בענין עגונה שהכירו הנעבד בש"ע וקמה פיעגים וא' העיד שהיה פניו מלאים חולעים ונפוח :

ס בענין עגונה אשת החבור ר' קויפמאן מקראקא שנשבע במרינת הגר ואשתו הגידם פיעגים בו ובבגדיו וכן העידו אחרים :

סא בענין עגונה ונמצא הרוג ביער בבגדיו והפסו הרוצחים ערבים והורו :

סב בענין עגונה שהיה בעלה חשוב ממנו בכבלים והחפוקין ברחו מרחפיסה וגם הוא לא נמצא שנה ואח"כ חשבו בבריכת הנשים שלפני המנגר והוציאו אנשי הנגר ומתבולות אחר ד' ימים שלאחרו לא על המים והיה פיעגו בכבלים שברגליו והכירו אפילו ובלורו שלו ומלבושיו ושם פיעגו שומא שקורין וואדן :

סג בענינה בדין נוטל שכר להעיד ואחי יאמר ושנת מלחמה מהגאון מו' אברהם תנ"ד דקיק בריסק :

סד על ענין הגיל מהגאון המחבר ושם בדין נוטל שכר להעיד ועד מפיע ובענין פיעגו ביבמה שיאמן לו בן במ"ל :

סה בענינה בדין מבלים ומלבמה :

סו בענינה והוא בענין הבשמת עדי' ושם הבעל יאמלה ועדים הי שנשבה לבן הקדרי כו'

סז בענינה בדין פ"ם ופיעגי שהיה ביבה אחת גדולה השמלה :

סח בענינה שם האים פיים גדלו בדין מלחמה ומבלים ואחרי יאמר אבא דשיא ודין אבא דשיא מרגו :

סט בלבנה שמבלה כאוכחה אם מותר לדור בעמה :

ע ראובן נחשיב לבו בשעת נשואין ומת הבן בשיו והאשה רוצה לבעות כתובתה אם :

עא אשה שמתה בתוך שנתה והבעל הוציא עלי' ומונן האב כי מבלי הוציא :

עב בגרשה משאת וקבעה דירתה בביתה אביה ואין מפקיע רק בית אחר ביתה לבין בית בעלה הראשון :

עג בגם שבכתב בגרשין דקיא כו' ויש כיבר לעיר בדפסה כו' :

עד יבמה שבפלה לפני ג' אנשים והגדולים אחרי רגל אם מליצת אבן עדיפא :

דעת - אתר לימודי יהדות ורוח * www.daat.ac.il

עה כאחד רש מעללים שנתכם ואשתו רוצה שיגרשנה ולא רצה ושוב נתרצה אם הוא גם מעשה :

עו כמי שנדרש ואביו היו לו ג' שעות :

עז בגם אין לכתוב שם מתתי' מהגאון מו' מנחם מענדל :

עח מהגאון המחבר תשובה על הלל :

עט כאחד ששיהם שמו ושם אביו במדינה אחרת ונשא אשה והוזק שם כן וברח ושוב נריך ליתן גם לזה שם לכתוב :

פ בגם שהוכא ומצא שטשוש כאותיות :

פא בגם שו"ד מהאל"ף דלהתנבא לא היתה נוגעת באלף :

פב בגם ע"י שליח שנכתב אבי האשה אלעזר המכונה זופמן ונורע ששמו אליעזר וכן קרואהו לס"ת :

פג באחד שנשמע בין אנשי מ"ל ובטורם שלה ליתן גט וייחד שלים ושני עדיים זלקמו סופר בלא היה במעמד וכתב הגט ושלחוהו :

פד אלם שאינו מדבר ושומע וקדם כרמיזה אי הוי קידושין דאורייתא וחסר פיוס התשוב':

פה שליח גט שחזר בו ואמר בפני כ"ד שאינו רוצה להוליך הגט ושוב נתרצה :

פו יבמה שהלכה אחר היבם ואין מכירין אותה ואין יודעין שטותיהם אם מהני שיעידו בכתב ידם או בפ"י קבלת עדיה בכ"ד שם :

חלק חושן משפט

פז בדין פחם פיך לאלם באיזה אופן הוא עתיר :

פח קרובי האם אם כם פסולים מדאורייתא :

פט בדין נמצא שוכר בשוק מהגאון מהר"ם בתל ל"מ ותשובה על זה בשו"ת פי"א ח"ל בסלק ס"מ ס"מן ז' *

צ בדין שנועת ע"א והוזק כפרן וחסר תמלתו :

צא ראובן שיש עליו בע"ח הרבה ונאים לגבות מטלטלי אם חולקין לפי ששרות ועיין בשו"ת פי' סימן יוד :

צב נמי שנתן קנין למכירו שכל ממרות שיוצא הוא משעבד ' וכשיו ועתה שופן שהוא בע"ח מקדש בשטר :

צג לברר דין ספיקא דדינא בברי ושמא : (ונדפס בסוף הספר)

צד יהודי' קנו מגר כו' ורוצים לבטל הגדר שהיה מפסיק בין המכוי בחצרה ולהעמיד דלתות וכני מבני מעכבים עליהם ומיינבשו"ת פי' ח"ל בחלק א"מ סי' ד' בענין ז' :

צה בשני אחיות שירשו בית ח' הדירה לאחותה האלה מהרב מו' יעבי' בן הגאון מהר"י מרחלי ז"ל :

צו ראובן שנשא אשה במקום אחר ותובעים ממנו מכי' והוא עשיר שאינו שם רק בדרך ערלי ודעתו לחזור :

צז ראובן נעשה בורח ומכר ביתו ואח"כ פגן שהיה אונס כו' :

צח אפוטרופוס שמכר בית ויש שם יורה גדולה שקורין ברייא . קנסיל ויורה ששורפין וי"ש אם נמכר בכלל הבית :

צט בדין קרקע ההקדש שהשכירו הקהל לראובן ודר שם כמה שנים ואחר מותו יצאו עורדין שהי' אומה בשכירות כו' שלאוהו מק"ק קושטנדינא רבתי לעמוד על דעת חכמי פולין יע"ש :

ק באחר שמכר על תנאי שיוכל לחזור ולפדותו ואח"כ מכר זה לאחר כו' והוא מדין ל' מחלמידי הגאון ז"ל ושמו מוהרר ליב :

קא תשובת הגאון המחבר ע"ז לתלמידו מו' ליב הל"ל :

קב מי שכתב שטר מתנה לבנו ומת אם זכה ביתר על חלקו ואם צריך לברר שבא לידו השטר במי אבין :

קג בגבאי צדקה שהלוה מעות לצדקה והלוה ידד מנכסיו והקהל תינעים מהגבאי :

קד אם הכסור נוטל פי שנים כמלוה :

קה בענין כל האמור בס' מלך מוחר בו :

קו על אנשים שרצו להוציא מעות מיתמי אחיו ז"ל שהרב מתחת הבערת פילוויר ושעמד שהוא הנים הפילוויר ונפלו הבתים מתחת זה ומחויב לשלם הנזק *

קז ברמב"ם פ"א מהל' גזלה ממון כל נפש היה שהוא ברשותו כו' :

דעת - אתר לימודי יהדות ורוח * www.daat.ac.il